

Mudrosti

Sadhu Sunar Singh

Gladne ptice

Jednom sam, lutajući planinama, naišao na istureni stijenj, i kako sam se posjeo na najviši kamen da bi se odmorio i promatrao dolinu, ugledao sam u krošnjama drveta jedno gnijezdo. Mlade ptice u gnijezdu su glasno kričale. Onda sam ugledao kako se majka vraća sa hranom za svoje mlade. Kada su začuli zvuk njezinih krila i osjetili njezino prisustvo u blizini, još glasnije su zakričali i širom otvorili svoje kljunove. Ali nakon što ih je majka ptica nahranila i ponovno odletjela, zašutjeli su. Spustivši se niže da bi pobliže promotrio, vidio sam kako upravo izlegnuti ptići još nisu otvorili njihove oči. Bez da su čak bili sposobni vidjeti svoju majku, oni su otvorili njihove kljunove i molili za hranu kadgod bi ona prilazila.

Ove sićušne ptičice nisu rekle: 'Mi nećemo otvoriti naše kljunove sve dok ne budemo mogli jasno ugledati našu majku i također vidjeti kakvu vrstu hrane nam ona nudi. Možda to uopće nije naša majka već umjesto nje neki opasan neprijatelj. I tko zna da li se tu radi o ispravnoj hrani ili o nekoj vrsti otrova kojim smo hranjeni?' Da su razmišljali na ovaj način, oni nikad ne bi bili otkrili istinu. Čak prije nego bi bili dovoljno snažni otvoriti njihove oči, oni bi izgledjeli do smrti. Ali oni nisu imali takve sumnje u svezi prisustva i ljubavi svoje majke, i tako nakon nekoliko dana, otvorili su svoje oči i radovali se ugledati je sa njima. Iz dana u dan su rasli sve snažniji i razvijali se u oblik i sličnost svoje majke, i uskoro su bili sposobni vinuti se visoko u slobodu nebesa.

Mi ljudi često mislimo o sebi kako smo najuzvišenija živa bića, no zar nemamo nešto za naučiti od ovih običnih ptica (Job 12:7)? Mi često dvojbimo stvarnost i blagonaklonu/ljubavi prepunu prirodu Boga. Ali Učitelj je rekao: 'Blaženi su oni koji nisu vidjeli a ipak vjeruju (Ivan 10:29).' Kadgod otvorimo naša srca za Boga, mi primamo duhovnu hranu i rastemo sve više i više na sličnost Božju sve dok ne dosegnemo duhovnu zrelost. A jednom kada otvorimo naše duhovne oči i ugledamo Božje prisustvo, mi pronalazimo neopisivo i beskrajno blaženstvo.

Dharma

'... Iako je moja obitelj bila Sikh, imali smo veliko poštovanje prema Hinduističkim svetim spisima. Moja majka je bila živi primjer ljubavi prema Bogu i privrženog sljedbenika Hinduističkih učenja. Svakog dana bi se budila prije zore, pripremila sebe sa hladnom vodom obredne kupke, i čitala ili iz Bahagavad Gite ili iz jednog od drugih svetih spisa. Njezin čist život i potpuna posvećenost su utjecali na mene snažnije nego su to učinili ostali članovi obitelji. Od moje najranije mladnosti je ona utisnula u

mene jedno pravilo iznad svih ostalih: kada se probudim iz sna, moja prva obaveza je bila moliti se Bogu za duhovnu hranu i blagoslove. Jedino onda sam mogao prekinuti noćni post. Ponekad sam prigovarao tom pravilu i inzistirao na tome da najprije doručkujem ali moja majka nikad ne bi popustila. Obično ulagivanjem, ali kada je to bilo nužno onda silom, ona je ovo pravilo utisnula duboko u moju dušu: Traži najprije Boga i tek onda se okreni prema drugim stvarima...'

Pet svetih ljudi

'... Susreo sam drugog sadhua koji je vršio pokoru. Njegova stopala su bila zavezana konopcem i on je visio glavom nadolje sa grane drveta. Kada je završio svoju vježbu i odmarao se pod drvetom, zapitao sam ga: 'Zašto to činiš? Koja je svrha takvog mučenja?' On je odgovorio:

'Ljudi su uvelike zaprepašteni vidjeti me kako visim glavom nadolje sa stabla, ali zapamti, Stvoritelj je postavio svako dijete glavom nadolje u majčinoj utrobi. To je moja metoda služenja Bogu i pokore. U očima svijeta to je budalaština, ali u ovoj vježbi ja sebe i druge podsjećam da smo svi mi zavezani grijehom i vodimo živote koji su, u Božjim očima, izvrnuti. Ja se nastojim postaviti naglavce opet i iznova sve dok na kraju neću stajati uspravno pred Bogom.'

Istina je da je svijet izokrenut naglavačke i da su njegovi putevi izopačeni. Ali da li se mi ikad možemo nadati ispraviti sebe našom vlastitom snagom? Zar se ne moramo umjesto toga okrenuti k Bogu, Koji jedini može ispraviti što je krivo i osloboditi nas od zlih misli i žudnji?...

Maya

'... Njegov otac je zabrinut. On pita Sundara: 'Zašto sebe mučiš religioznim pitanjima? Iščait ćeš svoj um i uništiti svoj vid?' Dječak odgovara: 'Moram imati santi. Moram imati mir.'...'

Svetac

Bio jednom, prije mnogo godina, jedan svetac koji bi, nakon što je završio svoje dnevne obaveze, otišao u pećinu koja se nalazila u džungli da bi (se tamo) molio i meditirao satima. Jednog dana se dogodi da je pored pećine prolazio filozof. Pronašavši sveca na koljenima, najprije je stajao ispred u zaprepaštenju. Onda se popeo do ulaza u pećinu i nježno potapkao, ali svetac je bio toliko apsorbiran u kontemplaciju da nije odgovorio. Filozof je čekao bar pola sata i bio je pred odlaskom kada se svetac ustao i pozvao ga da se sjedne. Obadvojica su ostala u tišini nekoliko trenutaka. Onda je filozof prekinuo tišinu.

Filozof: Da li znaš da je ova pećina na glasu kao razbojnička jazbina?

Svetac: Da, Gospode, znam to vrlo dobro. Ova pećina je sastajalište za razbojнике ali je također i utočište za mene. Dok sam u gradu među tolikim ljudima, kada sam završio svoj posao i želim moliti i meditirati, pronalazim prepreke i zapreke koje

ometaju moje obožavanje i odvrćaju me tako da niti ja niti drugi od mojih duhovnih vježbi nemamo stvarne dobrobiti. Zato se povlačim iz meteža gradskog života na ovo tiho mjesto i počivam ovdje u prisustvu mog Boga i obožavam Ga u ljepoti Njegove svetosti. Ovdje provodim svoje vrijeme u molitvi i posređujem/zauzimam se za druge. Ova duhovna vježba je donijela puno dobra ne samo meni već također i drugima.

Pljačkaši često posjećuju ovo mjesto, ali me nikada ne uznemiravaju. Jedan od njih mi je jednom rekao, 'Vidi, časni sveće, mi nismo slijepi i glupi. Mi pljačkamo one ljude koji, iako se ne nazivaju pljačkašima, ipak pljačkaju druge u istoj mjeri kao i mi.'

Ja ih neću prijaviti vlastima, pošto znam da ih svjetovna vlada ne može obnoviti. Može ih jedino kazniti i nadalje otvrdnuti njihova srca. No ja se molim Bogu, koji ih može promijeniti i dodijeliti im novi život. Neki od njih su se već promijenili i postali poštteni građani. Tako se milošću Božjom moj duhovni rad vrši u ovoj samoći na isti način kao što je učinjen među mnoštvom.

Filozof: Ti zaista vjeruješ kako pomažeš drugima sjedeći ovdje u tišini i moleći?

Svetac: Neki ljudi izjednačavaju budnost i molitvu sa ljenošću i nemarom. To je pogrešno. U stvari, to znači zaroniti u ocean stvarnosti i pronaći bisere Božanske istine koji neće obogatiti samo ronioca, već i druge također. Kao što ronioc zadržava svoj dah dok roni, tako čovjek od kontemplacije i molitve zatvara sebe u odaju tišine, daleko od nemirâ bučnog svijeta. On je onda sposoban moliti sa Svetim Duhom odgore, bez čega/kojeg je nemoguće voditi duhovan život.

Moj smisao je jasan. Bog djeluje u tišini. Ni jedan čovjek Ga nikad nije čuo govoriti ili praviti zvuk. Da bi se čuo Njegov glas, mi Ga moramo čekati u tišini. Onda će On, bez zvuka riječi, govoriti duši u tajnoj sobi srca. Kao što je On sam duh, On se duši obraća duhovnim jezikom, ispunjava je sa Svojim prisustvom, i konačno ju ponovno oživljava te krijepi zauvijek.

Filozof: Tišina je važna. Ja, također, znam da, ako se ne koncentriram u tišini, ne mogu razmišljati. Ali nisam uvjeren u vezi s tvojim tihim/bešumnim Bogom. Kakav dokaz imaš o Njegovom postojanju?

Svetac: Imaj na umu da iako milijuni doživljavaju Njegovo prisustvo, On postoji iznad i iza sveg ljudskog poimanja. On prebiva jedino u srcu onih koji imaju dječju vjeru. Kao što postavljanje naše ruke blizu plamenova i doživljavanje topline vatre dokazuje postojanje vatre, tako je doživljaj Boga u duhu jedini snažan i čvrst dokaz Njegovog postojanja. Ja znam ženu koja je, kada je imala dvanaest godina, od strane njezinog učitelja bila podučena o Bogu i Njegovoj ljubavi. To je bilo prvi puta da je ikad čula od Boga, pa ipak kako je njezin učitelj govorio, ona je rekla, 'Da, ja sam to već znala. Samo nisam znala Njegovo ime.'

Filozof: Ali zašto se odričeš svijeta? Da li mrziš svijet i sebe smatraš nadmoćnijim od drugih?

Svetac: Ja ne mrzim svijet, i nikad se ne bi usudio sebe smatrati nadmoćnijim od drugih - Bog nek me čuva od toga. Ja sam samo slab i grešan čovjek, ali milost me spašava i pomaže mi. Niti sam se odrekao od svijeta. Ja se odričem jedino njegovog zla i svega u meni što ometa moj duhovni život.

Sve dok smo u ovom svijetu, nemoguće ga se odreći (ili 'od njega se otkloniti /odmaknuti'). Ako napustimo grad i odemo živjeti u đunglu, otkrit ćemo da je đungla također dio svijeta. Apsurdno je razmišljati o odricanju od svijeta. Nitko se ne može odreći/odmaknuti od svijeta osim kroz smrt. Bog nas je postavio na ovu zemlju da bi živjeli i kretali se i postojali. Njegova sveta volja je da možemo koristiti stvari od ovog svijeta na ispravan način – da bi sebe pripremili za naš istinski duhovni dom.

Filozof: Ako si tako slab i grešan, zašto te ljudi nazivaju svecem

Svetac: Grčki filozof Sokrat je jednom rekao kako je u cijelom svom životu naučio samo jednu, jedinu lekciju – naime, da n(ij)e zna(o) ništa. Kad god bi ga ljudi pitali koja je onda razlika između njega i ostalih ljudi, on je odgovorio da se on razlikovao od drugih jedino po jednom pitanju, on je prihvatio kako ne zna ništa, dok su se oni tvrdoglavo držali/prilijepili uz vjerovanje kako znaju nešto.

Neka ljudi misle što žele, ali ja nisam svetac – oni griješe. Ja jedino želim prisnost sa Bogom. U zajedništvu sa Njime doživljavam mir koji je svijetu nepoznat. Ja znam da sam slab i grešan, ali većina ljudi ne zna čak ni to da su grešnici. Zato, oni ne poznaju lijek za svoj grijeh, i umiru bez da su ikad pronašli mir kojeg sam ja pronašao.

Santi

'... Sardar Sher Singh je pokušao biti obazriv i strpljiv, jer je osjećao kako je dječak i dalje bio izvan sebe zbog gubitka njegove majke. Zato je on diskretno izbjegao raspravljati Sundarovo neobično iskustvo. Sundar je s druge strane većinu svoga vremena provodio u samoći i meditaciji, tražeći pokoru i pitajući se kako okajati svoje izrugivanje Onog Koji mu se objavio (ili 'Koji mu je Sebe otkrio'). Duboko unutra, on je osjećao kako će izbavljenje doći jedino ako bude spreman služiti Isusa kao što čovjek služi gospodara – i javno objavi za sebe kako je sljedbenik baš onog bića kojeg je bio javno uvrijedio...'

Učenjak

'... Tvoja se nauka bavi jedino materijalnom stvarnošću, U ovom carstvu, međutim, ti jedino možeš primjeniti mudrost koja niče iz ljubavi i poštovanja. Žalosno je da ti ne uzimaš k srcu riječi Učitelja: 'Ukoliko se u potpunosti ne promijenite i postanete poput malog djeteta, vi nećete ući u nebesko carstvo (Matej 18:3).''...'

Znanje

Izbačen iz kuće moga oca, potražio sam savjet od mojih prijašnjih učitelja u misionarskoj školi. Oni su se pobrinuli za moje materijalne potrebe i uredili su da idem u Školu za Kršćanske dječake u Ludhiani. Ljudi tamo su me primili jako ljubazno, i na sve moguće načine su me zaštitili. Ali ja sam bio u šoku vidjeti bezbožnost određenih studenata, i nekih od lokalnih Kršćana. Vjerovao sam kako će Kršćani biti poput živih anđela; u tome sam sam na svoju žalost bio u krivu...'

Hodočasnik

'... U ljudskom srcu postoji duboka prirodna žudnja koja se ne može zadovoljiti nigdje osim u Bogu. Naše postojanje u ovom svijetu je proba, priprema za najdublje stanje duhovnog općenja (komunikacije). Ali većina od nas, potiskivajući naše najdublje čežnje i prezirući Boga, tražimo zadovoljenje od ovog svijeta. Takav put može jedino voditi u očajanje...'

Božje Prisustvo

Tragač: 'Sadhu-ji, ja tragam za unutarnjim mirom, ali mnoge religije i filozofije koje sam studirao me jedino ispunjavaju sa sumnjama i pitanjima. Ja čak više nisam siguran da li Bog postoji. Da li mi možeš pomoći pronaći duhovnu istinu?'

Sadhu: 'Jedino bezumnik kaže u svome srcu, 'Nema Boga.' (Psalam 53:1) Takva misao ne kaže ništa o postojanju ili ne-postojanju Boga, već jedino o vlastitoj duhovnoj sljepoći skeptika i nemogućnosti da prepozna Boga...'

Kosač trave i bezvrijedni kamen...

Tražitelj: Dakle, kako da pronađem put do duhovne istine i do znanja o Bogu?

Sadhu: Bog nikad ne obeshrabruje tražitelja osuđujući njegova ili njezina vjerovanja kao pogrešna. Radije, On dopušta svakoj osobi da postepeno prepozna duhovnu grešku ili istinu. Postoji priča o siromašnom kosaču trave koji je u džungli pronašao predivan kamen. Često je znao slušati o ljudima koji su pronalazili dragocjene dijamante pa je pomislio kako to mora da je jedan. Odnio ga je draguljaru i sa zadovoljstvom mu ga pokazao. Budući je bio drag i suosjećajan čovjek, draguljar je znao da ako neoprezno kaže kosaču trave da je njegov kamen bezvrijedno staklo, ovaj bi ili odbio u to povjerovati ili bi upao u stanje depresije. Umjesto toga, draguljar je čovjeku ponudio neki posao u svojoj radionici tako da bi se mogao bolje upoznati s dragocjenim kamenjem i njihovom vrijednošću.

U međuvremenu, čovjek je čuvao svoj kamen sigurno zaključan u sefu. Nekoliko tjedana kasnije, draguljar potakne čovjeka da donese svoj vlastiti kamen i ispita ga. Čim ga je izvadio iz sefa i pobliže pogledao, odmah je uvidio da je bezvrijedan. Njegovo razočaranje je bilo veliko, ali je otišao do draguljara i rekao: „Zahvaljujem ti se što nisi uništio moju nadu nego si mi umjesto toga pomogao da sam uvidim pogrešku. Ako me želiš, ostat ću s tobom i vjerno ti služiti, jer si dobar i obziran učitelj/gospodar.“ Na isti taj način, Bog dovodi natrag k istini one koji su zalutali/zastranili. Kad sami prepoznaju istinu, drage volje i radosno oni sebe predaju u poslušnom služenju.

Avatara

'...Bog vrlo dobro poznaje unutrašnje stanje svakog ljudskog bića i otkriva Sebe svakom srcu u skladu sa njegovim potrebama. Nema boljeg načina za čovjeka da

uđe u istinski duhovni život nego putem neposrednog susreta sa Bogom. Bog je postao čovjek i boravio među nama tako da Ga se ne bi morali bojati kao nečeg strašnog i stranog, nego umjesto toga (u)vidjeti kako je Bog ljubav...'

Ljubavnici

Bog je ljubav. U ljubavi je Bog stvorio ljudska bića na Svoju vlastitu sliku, da bi ljubili njihovog stvoritelja sa srcem i dušom, da bi se radovali u njegovoj beskrajnoj ljubavi i voljeli jedni druge. Ali zbog grijeha, mi ljubimo stvorene stvari. Mi smo zaboravili Božju izvornu ljubav, jedinu istinsku i pravu ljubav. No ponekad se dogodi da nas naša izobličena ljudska ljubav vodi nazad do Božanske ljubavi... '

Karma

'... Razmisli o svjetlu i tami. Tama je odsustvo svjetla. Isto je i sa grijehom: grijeh je nedostatak onog što je dobro i istinito. Zlo je užasno pošto ljudi sebe tjeraju u potpuno uništenje – nasukani na stijene zbog nedostatka usmjeravajućeg svjetla. Iz tog razloga, Učitelj koji je svjetlo je postao Utjelovljeni Bog. Svi koji vide ovo usmjeravajuće svjetlo i slijede put kojim vodi će sigurno pristići do blaženog neba gdje tama više ne postoji...'

Moksa

'... Svatko tko prestane vjerovati u ljudsku dobrotu, i okrene se Učitelju radi izbavljenja, će primiti istinski mir i duhovni život...'

Princ i lopov

'... Učitelj je živio na Zemlji kao Sin Čovječji. On svakoga od nas vrlo dobro poznaje. On nam povikuje: 'Sada je čas isprike/oprosta/pomilovanja! Sada je dan spasenja.' Ako smo nezainteresirani za tako veliko spasenje kakvo nam je sada ponuđeno, naši će nas grijesi zasigurno osuditi i odvesti u smrt...'

Jednota sa Bogom

'... Svi mi znamo kako ne možemo živjeti bez vode. Ali dok nam je voda potrebna i mi je koristimo, također moramo paziti da se ne potopimo ispod njezine površine (slip beneath the surface). Na isti način, nama su potrebne stvari ovog materijalnog svijeta, ali moramo biti jako oprezni. Bog je stvorio stvari da bi ih ljudi koristili. Ali mi sebe ne smijemo zaroniti u njih inače ćemo potopiti dah molitve i umrijeti...'

Ako zanemarimo molitvu...

Sadhu: Jednom je žena putovala duž planinske staze noseći u svome naručju dijete. Dijete je ugledalo lijep cvijet i trznulo se naprijed tako neočekivano iz majčinih ruku da se sunovratilo u svoju smrt na stijenama ispod. Zar nije jasno da se život i

sigurnost nalaze na grudima njegove majke, ne u očaravajućem cvijeću? Mnogi koji se zapute u potragu za istinom čine istu stvar. Ugledaju neko prolazno i očaravajuće zadovoljstvo, i zaborave na duhovno mlijeko koje Bog osigurava, dar koji dolazi sa većom ljubavlju nego ijedna majka može dati, i iskaču van u svijet i bivaju izgubljeni.

Ako se ne brinemo i ako ne negujemo stablo ili grm koji daje dobre plodove ili prekrasno cvijeće, onda će on (iz)rasti divlji i na kraju neće biti niti prekrasan niti koristan. Isto je sa ljudima od vjere: ako zanemarimo molitvu i dozvolimo našim duhovima da postanu sanjivi/dremljivi, usahnut ćemo, vratiti se našim starim zlim/opakim putevima, i umrijeti.

Ako zanemarimo molitvu...

Sadhu: Jednom je žena putovala duž planinske staze noseći u svome naručju dijete. Dijete je ugledalo lijep cvijet i trznulo se naprijed tako neočekivano iz majčinih ruku da se sunovratilo u svoju smrt na stijenama ispod. Zar nije jasno da se život i sigurnost nalaze na grudima njegove majke, ne u očaravajućem cvijeću? Mnogi koji se zapute u potragu za istinom čine istu stvar. Ugledaju neko prolazno i očaravajuće zadovoljstvo, i zaborave na duhovno mlijeko koje Bog osigurava, dar koji dolazi sa većom ljubavlju nego ijedna majka može dati, i iskaču van u svijet i bivaju izgubljeni.

Ako se ne brinemo i ako ne negujemo stablo ili grm koji daje dobre plodove ili prekrasno cvijeće, onda će on (iz)rasti divlji i na kraju neće biti niti prekrasan niti koristan. Isto je sa ljudima od vjere: ako zanemarimo molitvu i dozvolimo našim duhovima da postanu sanjivi/dremljivi, usahnut ćemo, vratiti se našim starim zlim/opakim putevima, i umrijeti.

Tri tragača

'... Nakon toga, mudri čovjek se okrenuo prema trećem hodočasniku koji je zračio sa radošću i ispunjenjem/zadovoljstvom. 'Prijatelju,' zapitao je, 'koja je tajna tvoje radosti i mira?' Hodočasnik je odgovorio: 'Moje srce je ispunjeno sa radošću, i ja sam ispunjen sa zahvalnošću prema Bogu Koji je za mene otvorio put da upoznam Njegovo prisustvo i pronađem sjedinjenje sa Njime. Neka On otvori moje srce sve više i više tako da Ga mogu ljubiti i služiti Mu sa svim svojim srcem i dušom i snagom i tako da Ga mogu obožavati jedino iz ljubavi.'

Sama molitva, bez dobrih djela, je isto tako loša kao i dobra djela bez molitve...

Tražitelj: Sadhu-ji, tvoj poziv na molitvu i kontemplaciju je neodoljiv. Da li bi onda svatko trebao odbaciti rastresenosti svijeta (= stvari od ovog svijeta koje odvlače pažnju) da bi mogao živjeti život pustinjaka?

Sadhu: Da je molitva sredstvo pomoću kojeg doživljavamo Božju stvarnost, to je istina. Ali jednom kada je Bog za nas postao živa stvarnost, mi jednostavno moramo voljeti naše bližnje. Mi ne možemo činiti drugačije. Jednom kada primimo novi život Duha, mi započinjemo živjeti u ljubavi. A življenjem/životom u ljubavi, mi smo sasvim prirodno i radnosno potaknuti ka služenju drugih. Bog je ljubav (1 Ivanova 4:8) i ako

živimo u jedinstvu sa Bogom, mi imamo snagu i čežnju voljeti druge. Služenje je duhovna aktivnost, prirodan plod ljubavi. Bog, koji je ljubav, je uvijek uposlen u služenju i brizi za Stvaranje. Ljudska bića su napravljena da budu poput Boga i zato se oni također nikad ne smiju umoriti od služenja drugih.

Molitva bez djela je isto tako loša kao djela bez molitve. Kvočka nosilja zadovoljava svoj instinkt tako što neprestano sjedi u nekom mračnom kutu čak nakon što su njezina jaja bila uklonjena. Tako je sa onima koji sebe udalje od životnih zadataka i svoje vrijeme provedu potpuno u molitvi. Takav život je neplodan poput kvočke koja sjedi na praznom gnijezdu.

Zapamti, postoji velika razlika između onih koji obožavaju Boga samo sa njihovim usnama i onih koji to čine sa njihovim srcima i životima. Isuviše često se ljudi mole Bogu u ime Učitelja, ali oni Ga u stvar(nost)i ne poznaju. Oni uzimaju Božje ime u svoja usta i na svoje usne ali ne u svoja srca i živote. Učitelj nas vodi da prepoznamo što će proslaviti Boga i donijeti koristi drugima. Ako živimo u Učitelju i Učitelj živi u nama, onda naše molitve donose/daju ploda.

Ne opirite se zlu...

Tražitelj: 'Zašto dijeliti naše duhovne blagoslove sa drugima, kada nam se ljudi tako često rugaju i ismijavaju nas?'

Sadhu: Učitelj je rekao, 'Ne opirite se zlu (Matej 5:39).' Bio jednom jedan poŕrtvovan/odan Indijski Kršćanin koji se u svojoj kući molio u samoći, kada su tri lopova kradomice ušla i odnijela sve što je imao. Kada je čovjek završio njegove molitve primjetio je kako su sve njegove stvari nestale, osim kutije nad kojom se priginjao u molitvi. Ova je kutija sadržavala sav njegov novac i sve vrijednosti. On je smjesta uzeo njezine sadržaje i potrčao za lopovima zazivajući: 'Čekajte! Čekajte! Ostavili ste neke vrijednosti. Možda su vama ove stvari potrebnije nego meni.' Kada su lopovi ovo čuli, mislili su kako je riječ o zamki. Ali kada su vidjeli kako on nema oružja i da je bio sam, vratili su se k njemu. Čovjek im je rekao: 'Zašto mi niste rekli da su vam te stvari potrebne? Ja bi vam vrlo rado dao štogod vam je potrebno. Sada, dođite u kuću sa mnom, i štogod vam je potrebno možete imati.' Lopovi su, vidjevši čudan život ovog pobožnog čovjeka (ili 'čovjeka od molitve'), bili toliko pogođeni da su se njihovi životi zauvijek promijenili.

Ako slijepi čovjek ide cestom pipajući oko sebe, jedino ispravno je da se mi koji možemo vidjeti odmaknemo u stranu te izbjegnemo sudariti se sa njime. A ako on, nesretnim slučajem, udari u nas, ne trebamo biti uvrijeđeni, nego mu radije pomoći pronaći njegov put. Ako nas to naljuti, to jedino dokazuje kako smo više slijepi nego sam slijep čovjek, i da nam u potpunosti nedostaje i zdravog razuma i ljudskog suosjećanja. Slično, ako nas itko progoni budući slijedimo Istinu, mi bi trebali – umjesto da budemo uvrijeđeni – oprostiti i moliti se za tu osobu u Ljubavi. Ako nastavimo doživljavati protivljenje, mi ništa ne gubimo budući mi, poradi Učitelja, doživljavamo Istinu, što je naša nagrada.

Ako služimo u Ljubavi, onda će naša služba roditi plodom. Ako neki ljudi govore zlo o nama ili nas vrijeđaju i kritiziraju, onda ih mi trebamo utoliko više ljubiti. Oni mogu kušati slatke plodove naše Ljubavi. Kada neodgojeni dječaci vide stablo sa slasnim voćem koje visi sa njegovih grana, oni ponekad na njega bacaju kamenje. Stablo nema kamenja za bacanje, ali slobodno dijeli ono što ima – slatko voće – bez gundanja i prigovaranja. Zato ne budite obeshrabreni ako vas neki vrijeđaju i kritiziraju zato što slijedite duhovan život. To je znak da oni u stvari čeznu za plodom/voćem kojeg vam je Bog dao. I čak ako vas iz zlobe i prkosa napadnu, i dalje vi možete ponuditi duhovne plodove i otkriti Božju Ljubav.

Sila molitve... svjetla u mraku...

Jako često, mi možemo dijeliti/podjeljivati poruku Božje ljubavi efektivnije putem molitve nego propovijedanjem. Duhovna sila zrači tiho i neprimjetno od onih koji (se) mole i otkriva duhovne istine drugima, baš kao što nevidljivi radio valovi iz snažnog odašiljača mogu prenijeti poruku onima koji su naštimani na njih (ili 'usklađeni sa njima'). Na ovaj način, osoba koja traži može primiti najveću pomoć od nekoga tko se moli (na)sam(o).

Krijesnica sa svojim treperavim svjetlom i određene male biljke na Himalajama osvjetljavaju mračnu džunglu najbolje što mogu. Postoje također i sićušne ribe u dubinama oceana koje daju svjetlo toj turobnoj tami. Utoliko više bi mi trebali biti svjetla za sve one duše koje lutaju u tami ovoga svijeta. Čak ako to uključuje i rizik ili opasnost po nas same, mi trebamo biti revni dijeliti naše od Boga dano svjetlo sa onima koji posrću i u opasnosti su izgubiti svoj put.

Patnja

Tragač: Sadhu-ji, ti jako puno govoriš o blagoslovima duhovnog života, ali zašto toliko boli i patnje postoji na svijetu?

Sadhu: Teško je razumjeti tajnu boli i patnje na svijetu. Konačno, korijen patnje se pronalazi u grijehu, u odvojenosti od Boga. Pa ipak, Bog koristi patnju da bi nas pozvao u mir Svojeg prisustva. Ako Bog ne bi mogao koristiti bol i patnju za naše dobro, onda On ne bi dozvolio da takve stvari ostanu na svijetu. Zrno pšenice mora ležati u tamnoj utrobi zemlje prije nego može biti pozvano na otvoreni zrak putem svjetlosti i topline sunca. Onda ono raste u zdravu biljku i donosi rod...'

Kralj i farmer

'... Bio jednom dobar i pravedan kralj koji je volio svoje podanike i želio učiniti sve što je bilo u njegovoj moći da bi im pomogao. Ponekad bi on lutao uokolo svojim kraljevstvom prerušen u običnu osobu kako bi naučio više o njihovim problemima i nevoljama. Na ovaj način, on se nadao pronaći načine kako im pomoći...'

Vječnost

'... Postoje mnogi nesretni ljudi koji se vesele pomisli kako će nakon smrti ući u nebo, koji ipak ne shvaćaju da nebo mora započeti ovdje na Zemlji. Kako će oni ikada uživati biti na mjestu na koje nisu priviknuti? Ja vidim mnogo ljudi, čak među pobožnima, koji ne mogu živjeti u harmoniji tijekom ovog kratkog zemaljskog života? Ja ne vjerujem u religiju koja nudi nebo jedino nakon što je ovaj život završen. Istina je kako naše prebivalište nije ovdje; naš stvarni dom je negdje drugdje. Ali mnogi od onih koji čekaju na nebo će otkriti kako im je duhovno carstvo strano i kako im se (tamo) nimalo ne sviđa...'

Upozorenje zapadu

'... zapad je poput Jude Iskariota, koji je jeo sa Isusom, jedino da bi Ga kasnije zanijekao. Zapad se treba bojati sudbine koja je zadesila Judu, da sebe ne bi objesio o stablo znanja/nauke...'

'... Jednom kada sam bio na Himalajama, sjedio sam na obali rijeke; izvadio sam iz vode prekrasan, tvrd, okrugao kamen i razbio ga. On je iznutra bio sasvim suh. Kamen je ležao jako dugo vremena u vodi, ali voda nije prodrla u kamen. Isto tako je sa 'Kršćanskim' ljudima zapada. Oni su stoljećima bili okruženi Kršćanstvom, sasvim namočeni u njegova blaženstva, ali Učiteljeva istina nije prodrla u njih. Greška nije u Kršćanstvu; razlog radije leži u tvrdoći njihovih srdaca. Materijalizam i intelektualizam su otvrdnuli njihova srca. Stoga ja nisam iznenađen da mnogi ljudi na zapadau ne razumiju što Kršćanstvo doista jeste...'

Tragač i Učitelj

Bio jednom bogat čovjek koji je uživao u raskošnom životu. Ali, na nesreću, nije imao sina. On bi običavao reći svojim prijateljima i ženi: 'Oh, molite se za mene da mi Bog može milosrdno udijeliti sina koji će naslijediti moje imanje i održati ime i ugled moje obitelji.' Nakon određenog vremena, Bog je odgovorio na njegove molitve i dao mu prekrasnog i obećavajućeg sina...'